

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1375/2019
13.02.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Срђан Лазаревић, адвокат из ..., ул. ... бр. ..., локал ..., против тужене ББ из ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Петар Поповић, адвокат из ..., ул. ... бр. ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5663/17 од 23.11.2018. године, у седници већа одржаној 13.02.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против првог става изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5663/17 од 23.11.2018. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против другог става изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5663/17 од 23.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 31176/16 од 12.04.2017. године у ставу I изреке делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу плати новчани износ од 555.000,00 динара са затезном каматом од 13.08.2008. године до исплате. У ставу II изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев за накнаду штете преко досуђеног износа од 555.000,00 динара до траженог износа од 2.681.910,00 динара са затезном каматом од 13.08.2008. године. У ставу III изреке делимично је усвојен захтев тужене и обавезан тужилац да јој накнади трошкове парничног поступка у износу од 72.000,00 динара. У ставу IV изреке делимично је усвојен захтев тужиоца и обавезана тужена да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 55.000,00 динара. У ставу V изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка од досуђеног износа до траженог износа од 322.500,00 динара. У ставу VI изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка од досуђеног износа од 72.000,00 динара до траженог износа од 90.000,00 динара као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5663/17 од 23.11.2018. године преиначена је првостепена пресуда у првом ставу изреке и одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде

штете исплати износ од 555.000,00 динара са затезном каматом од 13.08.2008. године до исплате. Одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена је првостепена пресуда у другом ставу изреке. Преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у трећем, четвртном, петом и шестом ставу изреке првостепене пресуде и обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка плати износ од 159.000,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је изјавио благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у преиначујућем делу првог става, у границама ревизијских разлога прописаних одредбом члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11,55/14, 87/18) Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Неосновано се у ревизији указује на битну повреду парничног поступка из члана 374. став 1. Закона. Другостепени суд је правилном применом Закона о парничном поступку испитао побијану првостепену пресуду у границама жалбених разлога. Оценио је све релевантне жалбене наводе и дао јасне разлоге за донету одлуку. Битна повреда парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку није предвиђена као законски разлог за изјављивање ревизије. Другостепени суд је правни закључак засновао на чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку. Зато утврђено чињенично стање према одредби члана 407. став 2. Закона не може бити предмет преиспитивања у ревизијском поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, тужена је по уговору о поклону Ов .../... закљученим 17.05.2007. године са ВВ као поклонодавцем постала власник стана бр. ... у ул. ... бр. ... у ВВ је претходно против тужиоца покренула парницу пред Првим општинским судом у Београду ради исељења из предметног стана. Парница је окончана доношењем пресуде П 5037/01 од 18.09.2007. године. На основу те пресуде је решењем Четвртог општинског суда у Београду И 1255/08 од 07.02.2008. године против тужиоца као извршног дужника одређено извршење његовим принудним исељењем са свим лицима и стварима из предметног стана. Више пута у току извршења покушано је исељење тужиоца. У поступку извршења извршен је попис и процена покретних ствари тужиоца затечених у стану. Ствари пописане у извршењу су налазом и мишљењем судског вештака од 11.06.2008. године процењене у вредности од 55.000,00 динара. Ствари су предате на чување извршном повериоцу и ускладиштене у ... у ул. ... бр.

Тужилац је у наведеном стану са породицом боравио до 13.03.2008. године. Тог дана тужена ББ је у одсуству тужиоца насилно ушла у стан. Из стана је однела ствари тужиоца и сместила их у неусловну кућу у ... у ул. Због тога јој је правноснажним решењем Првог општинског суда К 556/18 од 13.10.2008. године изречена опомена због кривичног дела самовлашћа. По предлогу тужиоца, у поступку обезбеђења доказа Р 497/08 вештачењем судског вештака грађевинске струке од 14.10.2008. године утврђено је да ствари које су смештене у ... у ул. ... бр. ... и затечене на лицу места и то: сервер

антиквитет, сто антиквитет и 12 комада столица у потпуно очуваном стању вреде 750.000,00 динара, а у укупно виђеном стању 250.000,00 динара.

Тужилац у овом спору потражује од тужене накнаду штете у износу од 2.681.910,00 динара на име противвредности ствари које је тужена 13.03.2008. године однела из стана у ул. ... бр. ... у ..., а које су нестале у периоду од изношења из стана до изласка тужиоца и вештака на лице места по предлогу за обезбеђење доказа.

На основу тако утврђених чињеница првостепени суд је закључио да је тужбени захтев делимично основан. Тужена није оспорила мере које је предузела да би дошла у посед свог стана после више неуспелих покушаја извршења ради исељења тужиоца из стана. Зато је делимично усвојен тужбени захтев на име накнаде штете за пописане и оштећене ствари у износу од 555.000,00 динара. У преосталом делу тужбени захтев је одбијен као недоказан.

Другостепени суд је делимично преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев за исплату износа од 555.000,00 динара. Предмет спора није накнада штете за оштећене ствари смештене у ... у ул. ... бр. Поводом тих ствари се између странака води посебна парница. Предмет спора није ни накнада штете за ствари пописане у извршном поступку које су смештене у ул. ... бр. Предмет спора је накнада штете на име противвредности ствари за које тужилац тврди да су кривицом тужене нестале у периоду од 13.03. до 24.07.2008. године. Међутим, тужилац није доказао да су из стана који је користио са породицом до 13.03.2008. године нестале ствари чију противвредност потражује у овом спору. Није доказао ни постојање узрочно-последичне везе између штетне радње тужене и нестанка тих ствари.

Према оцени Врховног касационог суда, другостепени суд је правилном применом материјалног права закључио да није основан тужбени захтев за исплату износа од 555.000,00 динара који тужилац потражује на име накнаде штете.

Елементи који формирају одговорност неког лица за причињену штету садржани су у одредбама чл. 155. и 158. Закона о облигационим односима. То су постојање штете на страни оштећеног, недопуштена – противправна радња или пропуштање на страни штетника и узрочно - последична веза између противправне радње или пропуштања и настале штете.

У конкретном случају, тужилац није доказао да постоји узрочно-последична веза између радњи тужене и нестанка ствари чију противвредност потражује у овом спору. Зато није испуњен основни услов за обавезивање тужене да му накнади штету коју у овом спору потражује. Ревизијски наводи тужиоца о постојању узрочно последичне везе немају утемељење утврђеним чињеницама. Према утврђеним чињеницама тужена је неке тужиоцеве ствари изнела из стана у ул. ... бр. ... у ... на коме је стекла право својине по уговору о поклону од 17.05.2007. године. Накнада штете на име вредности ствари која је утврђена у поступку обезбеђења доказа није предмет овог спора. У погледу ствари чију противвредност тужилац у овом спору потражује није поуздано утврђено да је њихов нестанак у узрочно последичној вези са радњама тужене. Тачно је да је туженој због насилног уласка – обијања стана у правноснажно окончаном кривичном поступку изречена опомена због кривичног дела самовлашћа. То указује на њено противправно поступање. Међутим не постоји узрочно последична веза између

таквог поступања и штете чију накнаду тужилац потражује. За тај елемент, који би уз претходни, кумулативно формирао одговорност тужене, тужилац као оштећени је био дужан да докаже да је ствари чију противвредност потражује у овом спору тужила присвојила или уништила. То тужилац није учинио. Зато неосновано потражује њихову противвредност у износу од 555.000,00 динара.

Из тих разлога је применом одредбе члана 414. Закона о парничном поступку одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије изјављене против потврђујућег дела другостепене пресуде садржаног у другом ставу изреке, применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела одлуке не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Вредност предмета спора побијаног потврђујућег дела правноснажне одлуке је 2.681.910,00 динара. Наведени износ не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Зато изјављена ревизија у том делу није дозвољена.

Из наведених разлога је применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као у другом ставу изреке.

**Председник већа-судија
др Драгиша Б. Слијепчевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић